

РЕШЕНИЕ

№ 124

гр. , 30.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПИРДОП, ТРЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Д.И.П.

при участието на секретаря И.П.П.
като разгледа докладваното от Д.И.П. Гражданско дело № 20231860100029 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 552 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/.

Производството е образувано по искова молба, подадена от ОБЩИНА *****, БУЛСТАТ: ***** срещу А. К. С., ЕГН: *****, с която, на основание чл.552, ал.1 ГПК, се иска съдът да отмени Решение № 121/06.12.2022г. по гр.д. №481/2022г. по описа на РС-*****, с което е обявена смъртта на Н.Г.Х., роден на 18.12.1905г., за настъпила на същата дата – 18.12.1905г. поради нововъзникнали доказателства, които безспорно и категорично сочат, че датата на смъртта на лицето е различна от тази, обявена от съда. Впоследствие е уточнено, че се иска изменение на решението, а не неговата отмяна, като се обяви различна дата на смъртта на лицето, която да бъде съобразена с нововъзникналите доказателства, че лицето е било живо поне към 1934г.

В исковата молба се твърди, че по молба на А. К. С. с Решение № 12/06.12.2022г. по гр.д. №481/2022г. по описа на РС-***** е обявена смъртта на Н.Г.Х., роден на 18.12.1905г., за настъпила на същата дата- 18.12.1905г. Сочи се, че след направена справка в хартиените семейни регистри на община ***** от 1926г. и 1934г. се установило, че фигурират данни за лицето, които към момента на постановяване на съдебното решение не са приложени към събраните доказателства, поради което съдът не ги е съобразил. Видно от тези доказателства било, че в семейния регистър на гр.***** от 1926г., бр.13453 има налична информация относно семейното положение и образованието на Н.Х., а в хартиения източник е посочено, че лицето е родено в гр.***** на 18.12.1905г. и е син на Н.К.Б., родена през 1884г. от гр.***** и син на К.Б. , роден през 1864г. от гр.*****. Посоченото семейно положение на лицето било „неженен“, а посочената степен на образование – II

класно. Сочи се, че наличието на тези сведения е достатъчно доказателство за това, че няма как смъртта му да е настъпила към датата на раждане. Същите сведения фигурирали и в семейния регистър от 1934г., бр.12469, като там било посочено и че лицето има занятие „сладкар“ към онзи момент. Имало данни и за съществуването на карта за самоличност на лицето. Тези факти навеждали на извода, че лицето Н.Г.Х. е било живо поне към 1934г., което пък поражда правен интерес за завеждане на настоящото дело, тъй като ако решението не бъде изменено община ***** ще се принуди да издаде документ с невярно съдържание.

В подадения от А. К. С. отговор на исковата молба се твърди, че същата е недопустима, тъй като ищецът е бил конституиран в производството по гр.д. №481/2022г. на РС-***** като заинтересована страна, но е проявил пасивно поведение и не е упражнил своевременно процесуалното си право да представи доказателства, а А. С. на свой ред е положил необходимата грижа, правейки всички възможни справки във всички съществуващи в Република България регистри, без да получи каквато и да е информация за лицето Н.Г.Х.. Искане се, ако съдът счете молбата за недопустима, да я остави без разглеждане. Ако обаче се приеме, че молбата е редовна и допустима, се сочи, че същата е неоснователна и следва да се отхвърли като такава, без на ищеца да се присъждат разноски. Сочи се, че и самият ищец изразява несигурност в данните, които предоставя с исковата молба, а представените доказателства са нечетливи. Освен това, било посочено, че лицето е било живо поне към 1934г., но не и кога точно /като дата и час/ е починало. Ответникът счита, дори и лицето да е било живо към 1934г., то вече е починало. Заявено е в исковата молба, че в случай, че се приеме, че с представените писмени доказателства по категоричен и несъмнен начин се установява, че последното известие от и за лицето Н.Х. е към 1934г. и съдът успее да определи конкретния момент на предполагаемата смърт, не възразяват смъртта да бъде обявена към този момент, но страната моли да не ѝ се възлагат разноски в настоящото производство, доколкото не е станала причина за завеждане на делото.

Съдът е конституирал като заинтересовани страни в процеса Община ***** и РП-*****, ТО-*****, като в предоставения им срок същите не са взели писмено становище по предмета на делото.

В съдебно заседание ищецът община ***** не се явява и не се представлява.

В съдебно заседание ответникът А. К. С. не се явява и не се представлява, като е депозирана писмена молба от процесуалния представител на ответника – адв.А. П. от АК-*****, с която същата е заявила, че не възразява ход на делото да се даде в нейно отсъствие, а по съществото на делото моли за постановяване на решение, с което да се отхвърли предявената от община ***** срещу доверителя ѝ искова молба с правно основание чл.552, ал.1 и ал.2 ГПК, като неоснователна, а в полза на доверителя ѝ да бъдат присъдени разноски.

Заинтересованата страна община ***** не взема становище по молбата и не изпраща свой представител в проведеното открито съдебно заседание.

Заинтересованата страна Районна прокуратура- *****, ТО-***** се представлява в

съдебно заседание от прокурор А.А., който заявява, че молбата е допустима, макар да е подадена от лице, което е участвало в производството по обявяване на смъртта на Н.Г.Х., тъй като се намират данни, че лицето, чиято смърт е обявена от съда, всъщност е починало на по-късна дата, видно от представените доказателства. Прокурорът се присъединява към искането на община *****, а в хода по същество на делото заявява, че със сигурност към 1977г. лицето не е било живо, тъй като тогава е въведен Единният граждански номер като административен идентификатор и на всички живи към този момент лица е дадено съответното ЕГН, а за лицето Н.Г.Х. няма такива данни. От това ставало ясно, че към 1977г. лицето не е било живо. Според прокурора са налице данни за изменение на решението, с което лицето е обявено за починало- алтернативния вариант по чл.552 ГПК, тъй като безспорно лицето е починало и към момента не е живо, за да има основание за отмяна на решението. Сочи, че последно известните за лицето данни са, че е било живо към 1942г., когато от община ***** са посочили, че му е била издадена лична карта. При липса на противни данни, за дата на смъртта според прокурора се приема денят, за който се отнася последното известие, т.е. към 1942г. /датата на издаване на личната карта/ е денят на предполагаемата смърт съгласно чл.16 ЗЛС.

Съдът, като съобрази изложените доводи, както и събраните доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

С решение №121/06.12.2022г. по гр.д. №481/2022г. Районен съд-*****, на основание събраните в производството доказателства, е обявил смъртта на Н.Г.Х., роден на 18.12.1905г., за настъпила на същата дата- 18.12.1905г. За да постанови решението, Съдът е установил, че никъде не фигурират данни за това лице, освен данни за дата на раждане, както и че към 1977г. лицето със сигурност не е било вече живо, тъй като тогава на всички живи към онзи момент лица, са дадени Единни граждански номера, а за Н.Г.Х. ЕГН не съществува. В това производство са били приобщени справки от община ***** и община *****, че в семейните регистри на тези общини няма данни за лицето Н.Г.Х.. Предвид констатираната от съда още в това производство трудност да се установи точната дата на смъртта на лицето и предвид изразените от страните позиции, съдът е направил единствено възможния, при събраните доказателства извод, а именно: че следва да отрази като дата на смъртта на Н.Г.Х. датата му на раждане, която е единствената дата, на която има данни за това лице.

Впоследствие обаче от община *****, вероятно при изпълнение на даденото им указание за издаване Акт за смърт на лицето Н.Г.Х., са получили данни от община ***** под формата на извадки от семейни регистри от 1926г. и 1934г., че в тези регистри на община ***** фигурират данни за лицето.

Представените от община ***** копия от регистри в действителност са нечетливи, но доколкото се касае за регистри на друга община, РС-***** е изискал от община ***** да представи оригиналите или четливи преписи от семейните регистри от 1926- бр. 13453 и от 1934г.- бр.12469, съдържащи информация за лицето Н.Г.Х.. От община ***** са депозирали писмо вх. № 2439 от 24.08.2023г., към което са приложили заверени копия от

изисканите семейни регистри. Посочено е в писмото, че във втория регистър има данни, че на лицето е издавана лична карта на 16.03.1942г. Посочено е още, че няма данни кога и къде е починало това лице, няма и други вписвания в семейните регистри.

В извадката от семейния регистър от 1926г., том 34, стр.13453 на община ***** е вписано, че лицето Н.Г.Х. е родено на 18 декември 1905г. В извадката от семейния регистър от 1934г., том 32, стр.12469 на община ***** е вписано, че лицето Н.Г.Х. е роден на 19 януари 1907г. в гр.***** – доведен сина на главата на домакинството – К.Б. от гр.*****. Записано е още, че лицето е със семейно положение „неженен“ и степен на образование „III кл.“. Посочено е, че лицето е със занятие „сладкар“. Посочено е, че на лицето е издадена л.к. № 61.834/16.03.1942г. Фигурират и данни, че лицето е било осъдено на 8 години лишаване /неизвестно от какви права/ от 13.09.193... /последната цифра не се установява/.

Други доказателства не са събрани.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Производството е исково, с правно основание чл. 552, ал. 1 ГПК вр. чл. 16 ЗЛС - за изменение на съдебно решение, с което е била обявена смъртта на лицето Н.Г.Х. за настъпила на дата 18.12.1905г.

Съгласно разпоредбата на чл.552, ал.1 ГПК по молба на всеки заинтересован решението за обявяване на отсъствието или смъртта на едно лице може да бъде отменено или изменено, ако се установи, че отсъстващият е жив или че точната дата на неговата смърт е различна от тази, обявена от съда.

Молбата е процесуално допустима.

Независимо, че е участвала в производството по гр.д. №481/2022г. на РС-*****, с цел да се избегне издаването на документ с невярно съдържание, община ***** е сезирала съда с искане за изменение на решението по това дело в частта относно датата на смъртта на лицето Н.Г.Х.. Съдът намира иска за допустим, доколкото данните са открити след постановяване на съдебното решение за обявяване на смъртта.

Искът по същество е и основателен.

В настоящия случай молбата се основава на втората хипотеза - датата на смъртта на Н.Г.Х. е различна от установената със съдебното решение, чието изменение се иска.

Безспорно е налице идентичност на лицето, чиято смърт е установена по гр. д. №481/2022 г. по описа на РС-***** и лицето, за което в настоящото производство се иска установяване на точната, различна от съдебно установената, дата на смърт.

С оглед вписаните в регистъра на община ***** от 1934г. данни за лицето Н.Г.Х., по несъмнен начин се установява, че лицето не е починало на 18.12.1905г., която е посочена като дата на смъртта му в решението по гр.д. № 481/2022г. на РС-*****, като дори е възможно и това да не е действителната дата на раждането на лицето, предвид че в двата

приобщени регистъра, са посочени различни дати на раждане, макар лицето да е едно и също по двата регистъра. Доколкото в регистъра от 1934г. са вписани занаят на лицето и степен на завършено образование, то е видно, че лицето е било живо години след раждането си. Последната дата, на която има данни за събития, свързани с това лице, е 16.03.1942г., на която му е издадена лична карта. Следователно, за да се издаде лична карта на лицето, до тази дата то е било живо. След тази дата следите му се губят, като не е установено в други регистри да има вписано нещо, свързано с това лице. Макар да не може да се направи категоричен извод на коя дата между 16.03.1942г. и 1977г. е починало лицето, то според настоящия съд, спазвайки правилото на чл.16, ал.2 ЗЛС, че при липса на противни данни за момент на смъртта се приема денят, за който се отнася последното известие, то съдът следва да обяви тази дата за дата на смъртта на лицето, т.е. в случая 16.03.1942г. Неправилното посочване на друга дата в решението по гр.д. № 481/2022г. е следствие от липсата към онзи момент на представените и приобщени в настоящото производство доказателства, които несъмнено следва сега да бъдат взети предвид. Противното би означавало съдът да остави действащ съдебен акт, отразяващ факти, които са неверни и то касаещи гражданското състояние на лицата, където се очаква да има правна сигурност.

Предвид изложеното, искането, отправено от община *****, се явява основателно и следва да се уважи, като се допусне исканата промяна в съдебното решение, постановено по гр. д. №481/2022 г. по описа на РС-***** относно датата на смърт на Н.Г.Х., роден на 18.12.1905 г. в гр.*****, като се обяви за настъпила на 16.03.1942г. в гр.*****, в чийто регистри е било вписано лицето. Доколкото не се установява лицето да има каквото и да е общо с община *****, то съдът следва да задължи не община *****, а община ***** да издаде акт за смърт на лицето.

Доколкото няма данни Акт за смърт да е бил вече издаден от община *****, то няма необходимост от обезсилване на вече издаден такъв.

Касае се за специално производство за отмяна на съдебно решение, постановено по реда на глава 51 ГПК, с правно основание чл. 552, ал. 1 ГПК, като според разпоредбата на чл. 552, ал. 2 ГПК се касае за иск, т. е. исково производство. Тъй като развитото се пред първоинстанционния съд производство е исково, с участието на лицата, черпещи права от акта, чието изменение се иска, то и постановеното съдебно решение следва да подлежи на инстанционен контрол, още повече, че с него се изменя влязъл в сила съдебен акт, порди това, макар да няма изрични правила относно обжалването, съдът намира, че се прилагат общите такива и съдът следва да укаже на страните възможност за обжалване на решението.

И ищецът- община ***** и ответникът – А. К. С. са поискали присъждане на разноски в процеса, като макар производството да е исково ответникът не е дал повод за завеждането му. Освен това, и двете страни са били участници в производството по гр.д. №481/2022г. на РС-***** и не са успели да ангажират нужните доказателства за постановяване на правилно съдебно решение, което от своя страна е станало причина за необходимостта то да бъде изменено и в този смисъл съдът счита, че на никоя от тях не се дължат разноски в настоящото производство.

По изложените съображения и на основание чл. 552 ГПК, във връзка с чл.14 и чл.16 ЗЛС,

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Решение № 121 от 06.12.2022г. по гр.д. № 481/2022г. по описа на РС-*****, с което е ОБЯВЕНА СМЪРТТА на Н.Г.Х., роден на 18.12.1905 г. В ЧАСТТА относно приетото за установено, че смъртта е настъпила на 18.12.1905г., КАТО ВМЕСТО ТОВА: **ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО**, че смъртта на Н.Г.Х., роден на 18.12.1905г., е настъпила на 16.03.1942г. в гр.*****.

ИЗМЕНЯ Решение № 121 от 06.12.2022г. по гр.д. № 481/2022г. по описа на РС-***** И В ЧАСТТА, с която съдът е задължил Община ***** да състави акт за смърт на лицето Н.Г.Х., КАТО ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА: **ДА СЕ СЪСТАВИ ОТ ОБЩИНА ******* Акт за смъртта на Н.Г.Х., приета за настъпила на 16.03.1942г. в гр.*****.

Решението може да се обжалва в 2-седмичен срок с въззивна жалба пред ***** окръжен съд от конституираните страни.

Препис от решението, след влизането му в сила, да се изпрати на страните, като на община ***** решението освен за сведение, се изпрати и за изпълнение.

Съдия при Районен съд – ***:** _____